

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (első tanács)

2007. február 15.*

A C-270/05. sz. ügyben,

az EK 234. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet az Areios Pagos (Görögország) a Bírósághoz 2005. július 1-jén érkezett 2005. június 9-i határozatával terjesztett elő az előtte

az **Athinaïki Chartopoïia AE**

és

L. Panagiotidis és társai

között,

a **Geniki Synomospondia Ergaton Elládas (GSEE)**

részvételével

folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (első tanács),

tagjai: P. Jann tanácselnök, Juhász E. (előadó), J. N. Cunha Rodrigues, K. Schiemann és E. Levits bírák,

* Az eljárás nyelve: görög.

főtanácsnok: M. Poiares Maduro,
hivatalvezető: L. Hewlett főtanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2006. október 26-i tárgyalásra

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- az Athinaïki Chartopoïia AE képviselőjében I.-D. Filiotis, K. Keramefs, M. Merola és C. Santacroce díkigori,
- L. Panagiotidis és társai képviselőjében A. Vagias és E. Dibanidoy-Vraka díkigori,
- a Geniki Synomospondia Ergaton Elládas (GSEE) képviselőjében A. Kazakos díkigoros,
- az Európai Közösségek Bizottsága képviselőjében M. Patakia és J. Enegren, meghatalmazotti minőségben,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a csoportos létszámcsökkentésre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1998. július 20-i 98/59/EK tanácsi irányelv (HL L 225., 16. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 3. kötet, 327. o.) 1. cikke (1) bekezdésének a) pontjában szereplő „telephely” fogalom értelmezésére irányul.

- 2 E kérelmet az elbocsátott munkavállalók és a korábbi munkáltatójuk, az Athinaiki Chartopoïia AE társaság (a továbbiakban: társaság) között, az e társaság egyik termelőegysége tevékenységének a társaság határozata alapján történő megszüntetését követő csoportos létszámcsökkentés szabályszerűsége tárgyában folyamatban lévő jogvita keretében nyújtották be.

Jogi háttér

A közösségi szabályozás

- 3 A 98/59 irányelv (1) preambulumbekkezdéséből következik, hogy az az áttekinthetőség és a célszerűség érdekében konszolidálta az 1992. június 24-i 92/56/EGK tanácsi irányelvvvel (HL L 245., 3. o.) módosított, a csoportos létszámcsökkentésre

vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1975. február 17-i 75/129/EGK tanácsi irányelvet (HL L 48., 29. o.). A 98/59 irányelv a (2) preambulumbekzdése alapján „a munkavállalók védelmének biztosítás[ára irányul] a csoportos létszámcsökkentések esetén, figyelembe véve eközben a Közösségen belüli kiegyensúlyozott gazdasági és szociális [helyesen: társadalmi] fejlődés szükségességét”.

- 4 A 98/59 irányelv 1. cikkének (1) bekezdése az irányelv hatályát ekként határozza meg:

„(1) Ennek az irányelvnek az alkalmazásában:

a) csoportos létszámcsökkentések: az olyan elbocsátások, amelyeket valamely munkáltató egy vagy több, nem a munkavállalók személyében rejlő ok miatt foganatosít, és amelyeknél – a tagállamok választása szerint – az elbocsátottak száma:

i) vagy egy 30 napos időszak során:

- a rendszerint 20-nál több és 100-nál kevesebb munkavállalót foglalkoztató üzemekben [helyesen: telephelyeken] legalább 10 fő,
- a rendszerint legalább 100, de 300-nál kevesebb munkavállalót foglalkoztató üzemekben [helyesen: telephelyeken] legalább a munkavállalók 10%-a,

– a rendszerint 300 vagy annál több munkavállalót foglalkoztató üzemekben [helyesen: telephelyeken] legalább 30 fő;

ii) vagy egy 90 napos időszak során legalább 20 fő, függetlenül attól, hogy hány munkavállalót foglalkoztatnak rendszeresen az érintett üzemben [helyesen: telephelyen];

[...]”

5 A 98/59 irányelv 1. cikkének (2) bekezdése azon eseteket sorolja fel, amelyekben ezt az irányelvet nem lehet alkalmazni. A 75/129 irányelv 1. cikke (2) bekezdésének d) pontja előírta, hogy az irányelvet nem lehet alkalmazni „az üzem [helyesen: telephely] tevékenységének megszüntetése által érintett munkavállalókra, ha a megszüntetés bírósági határozat következtében történik”. Az említett d) pontot a 92/56 irányelv hatályon kívül helyezte, és a 98/59 irányelv nem vette át.

6 A 98/59 irányelv a 2. cikke (1)–(3) bekezdésében bizonyos kötelezettségeket ír elő azon munkáltatóra, aki csoportos létszámcsökkentéseket tervez végrehajtani. Mindenekelőtt köteles konzultációkat kezdeményezni a munkavállalók képviselőivel, amelyeknek ki kell terjedniük legalább az elbocsátások elkerülésének vagy csökkentésének, valamint azok következményei enyhítésének lehetőségeire. A munkáltató köteles továbbá írásban közölni velük az elbocsátás okait, az elbocsátandó munkavállalók számát és munkavállalói kategóriáját, a rendszerint alkalmazott munkavállalók számát és munkavállalói kategóriáját, azon időszakot, amelynek során az elbocsátásokat végrehajtani tervezi, az elbocsátandó munkavállalók kiválasztására tervezett ismérveket, valamint az esetleges végkielégítés kiszámításának tervezett módszerét.

- 7 A 98/59 irányelv 3. cikke (1) bekezdésének rendelkezése szerint a munkáltató minden tervezett csoportos létszámcsökkentésről köteles írásban értesíteni az illetékes állami hatóságot, és vele is közölni mindazokat az információkat, amelyeket a munkavállalók rendelkezésére kell bocsátania. E rendelkezés második albekezdése értelmében:

„A tagállamok azonban rendelkezhetnek úgy, hogy az üzem [helyesen: telephely] tevékenységének bírósági határozat következtében történt megszüntetése miatt tervezett csoportos létszámcsökkentés esetében a munkáltató csak akkor értesíti írásban az illetékes hatóságot [helyesen: illetékes állami hatóságot], ha az utóbbi ezt kéri.”

- 8 A 98/59 irányelv 4. cikke ekként rendelkezik:

„(1) Az illetékes állami hatóságnak bejelentett tervezett csoportos létszámcsökkentések [...] legkorábban 30 nappal a 3. cikk (1) bekezdésében előírt értesítést követően léphetnek hatályba.

[...]

(2) Az (1) bekezdésben előírt időszakot az illetékes állami hatóság arra használja fel, hogy megoldást keressen a tervezett csoportos létszámcsökkentések következtében felmerülő problémákra.

(3) Amennyiben az (1) bekezdésben előírt eredeti időszak 60 napnál rövidebb, a tagállamok feljogosíthatják az illetékes állami hatóságot, hogy az eredeti határidőt az értesítés megtételétől számított 60 napig meghosszabbítsa, ha fennáll annak a

veszélye, hogy a tervezett csoportos létszámcsökkentések következtében felmerülő problémákat az eredeti határidőn belül valószínűleg nem lehet megoldani.

A tagállamok az illetékes állami hatóságot további hosszabbításokra jogosíthatják fel.

A meghosszabbítást és annak indoklását az (1) bekezdésben előírt eredeti határidő lejárta előtt közölni kell a munkáltatóval.

(4) A tagállamoknak nem szükséges alkalmazniuk ezt a cikket az üzem [helyesen: telephely] tevékenységének bírósági határozat alapján történt megszüntetése miatt tervezett csoportos létszámcsökkentés esetében.”

- 9 A 98/59 irányelv 5. cikke végül úgy rendelkezik, hogy az irányelv „nem korlátozza a tagállamoknak azt a jogát, hogy a munkavállalókra nézve kedvezőbb törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseket alkalmazzanak vagy fogadjanak el, vagy a munkavállalókra nézve kedvezőbb kollektív szerződések alkalmazását engedélyezzék vagy segítsék elő”.

A nemzeti szabályozás

- 10 A 75/129 irányelvet az 1387/1983. sz. törvény ültette át a görög jogba. A 92/56 irányelv által véghezvitt módosításokat, valamint a 98/59 irányelv által bevezetett egységes szerkezetbe foglalt változatot a görög jogba az 1387/1983. sz. törvényt

módosító 2736/1999. és 2874/2000. sz. törvény (a továbbiakban: az 1387/1983. sz. törvény) ültette át. Az 1387/1983. sz. törvény 3. §-a előírja, hogy a munkáltató köteles a munkavállalókat teljes körűen, írásban tájékoztatni a tervezett csoportos létszámcsökkentésekről, köteles a munkavállalók képviselőivel konzultációkat kezdeményezni, valamint köteles az illetékes állami hatóságot értesíteni és tájékoztatni.

- 11 Az 1387/1983. sz. törvény 1. §-ának (1) bekezdése ekként rendelkezik:

„Csoportos létszámcsökkentések az olyan elbocsátások, amelyeket a 20-nál több munkavállalót foglalkoztató telephelyek vagy üzemek nem a munkavállalók személyében rejlő ok miatt foganatosítanak, és amelyek minden naptári hónapban meghaladják a következő bekezdésben előírt maximumokat.”

- 12 Az 1387/1983. sz. törvény 5. §-ának (2)–(4) bekezdése előírja, hogy ha a munkavállalók és a munkáltató között megállapodás jön létre az említett felek közötti tárgyalásokra a jogszabály által előírt 20 napos határidőn belül, a csoportos létszámcsökkentések e megállapodás tartalmának megfelelően történnek, és 10 nappal az említett megállapodásról készült jegyzőkönyvnek a kormányzat területi képviselője vagy a munkaügyi miniszter részére történt átadásának időpontját követően lépnek hatályba. A felek közötti megállapodás hiányában a kormányzat területi képviselője vagy a munkaügyi miniszter – miután megvizsgálta az ügyirat elemeit, és értékelte a munkaerőpiac adatait, a telephely helyzetét és a nemzetgazdaság érdekét – további 20 nappal meghosszabbíthatja a konzultációkat, vagy jogosult a tervezett elbocsátások jóváhagyását egészben vagy részben megtagadni. A munkáltató a kormányzat területi képviselője vagy a munkaügyi miniszter határozatában megállapított arányokban hajthat végre csoportos létszámcsökkentést.

13 E törvény 5. §-a (5) bekezdésének megfelelően:

„A jelen § (2)–(4) bekezdése nem alkalmazható a telephely vagy üzem tevékenységének bírósági határozat következtében történt megszüntetése miatti csoportos létszámcsökkentés esetében.”

14 Végül, az 1387/1983. sz. törvény 6. §-ának (1) bekezdése előírja, hogy az e törvény rendelkezéseinek megsértésével végrehajtott csoportos létszámcsökkentés semmis.

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

15 Az előzetes döntéshozatalra utaló végzésből kitűnik, hogy a társaság három eltérő településen három külön termelőegységgel rendelkezik, azaz egy 420 munkavállalót foglalkoztató, írópapírt, nyomtatópapírt, facsiszolatot, forgácslemezt és alumínium-szulfátot előállító első termelőegységgel, egy puha konyhai papírt, egészségügyi papírt, zacskókat stb. előállító második termelőegységgel és egy puha papírt feldolgozó harmadik egységgel.

16 E termelőegységek mindegyike külön felszereléssel és betanított munkásokkal, valamint termelési igazgatóval rendelkezik, aki biztosítja a munka megfelelő végrehajtását, az egység létesítményei működése egészének felügyeletét és a műszaki kérdések megoldását. Egyik termelőegység működését sem befolyásolja a többi működése. Továbbá, a működésük költségeire, az anyagbeszerzésre és a termék-

költség kiszámítására vonatkozó döntéseket a kérdéses egységek által megküldött információk alapján a társaság székhelyén hozzák meg, ahol közös könyvelőiroda biztosítja a bérek kifizetését, valamint a bizonylatok kiállítását és az egységes mérleg elkészítését.

- 17 2002. július 18-án a társaság igazgatótanácsa a veszteségek miatt az első termelőegység tevékenységének megszüntetése és ezen egység majdnem minden munkavállalójának elbocsátása mellett döntött. Továbbá, 2002. július 22-i levelében felhívta a munkavállalók képviselőit, hogy folytassanak jogszabály által előírt konzultációkat, és e felhívást megküldte a kormányzat területi képviselőjének és az illetékes munkafelügyeleti szervnek. Nem adta át azonban a munkavállalók képviselőinek a mérlegeket, és minden, a szóban forgó egység működése megszüntetésének szükségességét igazoló, a társaságra vonatkozó általános adatot, hanem csupán ezen egység elmúlt három üzleti évi, azaz az 1999 és 2001 közötti negatív eredményeire szorítkozott.
- 18 Ebben a szakaszban, és mivel a tárgyalások nem vezettek semmilyen megállapodásra a határidőkön belül, a munkaügyi miniszter további 20 nappal meghosszabbította a tárgyalásokat. A társaság azonban nem vett részt a tárgyalásokon, felmondta a munkavállalók határozatlan idejű munkaszerződéseit, és kifizette ez utóbbiak részére a törvény által előírt végkielégítéseket.
- 19 A munkavállalóknak az elbocsátásokra vonatkozó döntéssel szembeni keresetét első fokon siker koronázta. A társaság fellebbezett az Efeteio Thrakis (trákiai fellebbviteli bíróság) előtt, amely mindenekelőtt megállapította, hogy a szóban forgó, a tevékenységét megszüntető termelőegység nem volt önálló a fellebbező társasághoz képest, és hogy ezért nem tartozik az 1387/1983. sz. törvény 5. §-ának (5) bekezdésében előírt kivétel hatálya alá. Bár a szövege szerint csak azon esetekre vonatkozik, amikor a tevékenység megszüntetése bírósági határozat következtében történik, ez utóbbi rendelkezést a nemzeti bíróságok valójában úgy értelmezik, mint amely akkor is alkalmazandó, ha az említett megszüntetés a munkáltató egyoldalú döntése alapján történik.

20 Az Efeteio Thrakis továbbá a következőket állapította meg:

- a fellebbező társaság nem teljesítette a munkavállalók tájékoztatására vonatkozó kötelezettségét a fent említett törvény 3. §-ának megfelelően, és

- a konzultációk meghosszabbításának időszaka alatt mondta fel a munkaszerződéseket, megsértve ezzel az 1387/1983. sz. törvény 5. §-a (3) bekezdésének rendelkezéseit. Következésképpen, a munkaszerződések felmondása a szóban forgó törvény 6. §-a (1) bekezdésének megfelelően semmis.

21 A társaság által benyújtott felülvizsgálati kérelem ügyében eljáró Areios Pagos – tekintettel arra, hogy valamely közösségi intézmény jogi aktusára vonatkozó értelmezési kérdés merült fel, és hogy a határozata ellen a nemzeti jog értelmében nincs jogorvoslati lehetőség – felfüggesztette az eljárást, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdést terjesztette a Bíróság elé:

„Az Efeteio által megállapított fenti tények a »telephely« közösségi jogi fogalma alá tartoznak-e, a jelen végzés indoklásában említett tanácsi irányelvek, valamint »a csoportos létszámcsökkentések ellenőrzéséről és egyéb rendelkezésekről« szóló 1387/1983. sz. törvény alkalmazásában?»

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésről

- 22 A kérdést előterjesztő bíróság kérdésével az Efeteio Thrakis azon ítéletére utal, amely szerint az alapügyben szóban forgó termelőegység nem volt önálló a társasághoz képest, és lényegében arra vár választ, hogy az ilyen termelőegység a „telephely” fogalma alá tartozik-e a 98/59 irányelv alkalmazásában.
- 23 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a Bíróság ítélkezési gyakorlatának megfelelően a „telephely” fogalma, amelyet az irányelv nem határoz meg, közösségi jogi fogalomnak minősül, és nem határozható meg a tagállamok jogszabályaira való utalással (a C-449/93. sz. Rockfon-ügyben 1995. december 7-én hozott ítélet [EBHT 1995., I-4291. o.] 23. és 25. pontja). Önálló és egységes értelmezést kell tehát kapnia a közösségi jogrendben.
- 24 A Bíróság azt is megállapította, hogy a 98/59 irányelv különböző nyelvi változataiban a „telephely” fogalom megjelölésére használt kifejezések egy kissé különböznek, és hogy eltérő árnyalattal bírnak, vagyis esetenként telephely, vállalat, munkaközpont, helyi egység vagy munkahely (lásd a fent hivatkozott Rockfon-ügyben hozott ítélet 26. és 27. pontját).
- 25 E megállapítások fényében és ezen irányelv célja alapján, amely – amint az kitűnik a (2) preambulumbekzdéséből – többek között a munkavállalók védelmének biztosítására törekszik csoportos létszámcsökkentések esetén, a Bíróság a 98/59 irányelvben, és különösen az 1. cikke (1) bekezdésének a) pontjában szereplő „telephely” fogalmat úgy értelmezte, hogy az – a körülmények szerint – azon egységet jelöli, ahova az elbocsátással érintett munkavállalókat a munkavégzésre beosztották (a fent hivatkozott Rockfon-ügyben hozott ítélet 31. és 32. pontja, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 26 Ezáltal a Bíróság a „telephely” fogalmát nagyon tágan értelmezte annak érdekében, hogy a lehető legnagyobb mértékben korlátozza a csoportos létszámcsökkentés azon eseteit, amelyek az e fogalomra nemzeti szinten alkalmazott jogi minősítés miatt nem tartoznának a 98/59 irányelv hatálya alá (lásd többek között a C-187/05–C-190/05. sz., Agorastoudis és társai egyesített ügyekben 2006. szeptember 7-én hozott ítélet [EBHT 2006., I-7775. o.] 37. pontját). Figyelemmel azonban e meghatározás általános jellegére, ez önmagában nem lehet meghatározó az alapügy konkrét körülményeinek értékelésénél.
- 27 A 98/59 irányelv alkalmazásában így többek között „telephelynek” minősülhet valamely vállalat keretében különálló, bizonyos állandóságot és stabilitást mutató egység, amelyet egy vagy több meghatározott feladat végrehajtására rendeltek, és amely az e feladatok ellátását lehetővé tevő munkavállalókkal és műszaki eszközökkel, valamint bizonyos szervezeti felépítéssel rendelkezik.
- 28 Tekintettel azon megfontolásra, hogy a 98/59 irányelv által követett cél különösen azon gazdasági-társadalmi következményekre vonatkozik, amelyeket a csoportos létszámcsökkentések valamely meghatározott helyi összefüggésben és társadalmi környezetben kiválthatnak, a szóban forgó egységnek nem feltétlenül kell valamilyen jogi önállósággal, sem gazdasági, pénzügyi, igazgatási vagy technológiai önállósággal rendelkeznie ahhoz, hogy „telephelynek” minősülhessen.
- 29 A Bíróság egyébként ebben a szellemben állapította meg, hogy a „telephely” fogalmának meghatározásához nem lényeges az a körülmény, hogy a szóban forgó egység rendelkezik-e olyan igazgatósággal vagy sem, amely a csoportos létszámcsökkentéseket önállóan végre tudja hajtani (a fent hivatkozott Rockfon-ügyben hozott ítélet 34. pontja és a rendelkező rész 2. pontja). A vállalat más egységeitől és létesítményeitől való földrajzi elkülönülés sem szükséges.

- 30 E megfontolásokra tekintettel mindenekelőtt meg kell állapítani, hogy az a tény, hogy az 1387/1983. sz. törvény felváltva használja a „telephely” és „üzem” fogalmakat, önmagában nem ellentétes a 98/59 irányelvvel, feltéve hogy a Bíróság által a „telephely” fogalmának adott értelmezést követik, és hogy e két kifejezés használata nem vezet arra, hogy munkavállalói kategóriákat zárjon ki az ezen irányelv által biztosítani kívánt védelemből.
- 31 Továbbá, ami az alapügyben szóban forgó termelőegység természetét illeti, az ügy irataiból kiderül, hogy ez az egység egyike azon három külön termelőegységnek, amely a társaság tulajdonában van. 420 munkavállalót foglalkoztat, külön felszereléssel és betanított munkaerővel rendelkezik, a működését nem befolyásolja más egységek működése, valamint termelési igazgatóval rendelkezik, aki biztosítja a munka megfelelő ellátását, az egység létesítményei működése egészének felügyeletét, továbbá a műszaki kérdések megoldását.
- 32 Ezek a tények az ilyen egységet nyilvánvalóan a „telephely” természetével ruházzák fel a 98/59 irányelv alkalmazásában, a Bíróság által a jelen ítélet 27–29. pontjában kifejtett megfontolásoknak megfelelően, és a szóban forgó egységet e közösségi fogalom alá rendelik. Az a tény, hogy e három egység mindegyikének működési költségeire, az anyagbeszerzésre és a termékköltség kiszámítására vonatkozó döntéseket a társaság székhelyén hozzák meg, ahol közös könyvelőiroda működik, e tekintetben nem releváns.
- 33 Annak érdekében, hogy a kérdést előterjesztő bíróságnak hasznosan lehessen válaszolni, még azt is meg kell állapítani – amint az az ügy irataiból kiderül –, hogy az Efeteio Thrakis úgy ítélte meg, hogy mivel az alapügyben szóban forgó

termelőegység nem volt önálló a társasághoz képest, nem minősül „telephelynek”, és következésképpen nem tartozik az 1387/1983. sz. törvény 5. §-ának (5) bekezdésében – amely a 98/59 irányelv 4. cikke (4) bekezdésétől való eltérés belső jogba való átültetését biztosítja – előírt kivétel hatálya alá.

34 Más szóval, e bíróság meglátása szerint, ha e termelőegység önálló lenne és „telephelynek” minősülne, a fent említett kivételt kellene alkalmazni, amennyiben az említett egység tevékenységének megszüntetése kizárólag a munkáltató elhatározásából történt.

35 Ez az álláspont ugyanazon nemzeti ítélkezési gyakorlat szerinti megközelítés keretébe illeszkedik, amely a fent hivatkozott Agorastoudis és társai egyesített ügyekben hozott ítélet kiindulópontjául szolgált, és a 98/59 irányelv szerint nem megalapozott. E tekintetben tehát szükséges pontosítani – amint azt az Európai Közösségek Bizottsága jogosan jegyzi meg –, hogy ha az alapjogvitában szóban forgó egység önállóságát megállapítják, és az „telephelynek” minősülne, a fent említett kivétel akkor sem lenne alkalmazható.

36 Ugyanis ugyanazon okok miatt, amelyek a fent hivatkozott Agorastoudis és társai egyesített ügyekben hozott ítélet 25–45. pontjában kifejtésre kerültek, a szóban forgó kivétel csak és kizárólag akkor alkalmazható, ha valamely vállalat vagy üzem tevékenységének megszüntetése bírósági határozat alapján történt. Minden egyéb esetben, és különösen akkor, ha a telephely tevékenységének megszüntetése kizárólag a munkáltató elhatározásából történt, ez utóbbi köteles a további határidőn belül folytatni a konzultációkat a munkavállalókkal az illetékes állami hatóság előtt.

- 37 Végül meg kell jegyezni, hogy a Bíróság előtti eljárás során több ízben felvetették azt a kérdést, hogy a nemzeti állami hatóságoknak, azaz a kormányzat területi képviselőjének vagy a munkaügyi miniszternek az 1387/1983. sz. törvény 5. §-a (3) bekezdésében előírt beavatkozása a 98/59 irányelvvel és az EK 43. cikkel összeegyeztethető-e. E kérdés azonban nem képezte tárgyát a jelen előzetes döntéshozatal iránti kérelemnek.
- 38 Az előző megfontolásokra figyelemmel az előterjesztett kérdésre adandó válasz az, hogy a 98/59 irányelvet és különösen az 1. cikke (1) bekezdésének a) pontját úgy kell értelmezni, hogy az olyan termelőegység, mint az alapügyben szóban forgó, ezen irányelv alkalmazásában a „telephely” fogalma alá tartozik.

A költségekről

- 39 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (első tanács) a következőképpen határozott:

A csoportos létszámcsökkentésre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1998. július 20-i 98/59/EK tanácsi irányelvet és különösen az 1. cikke (1) bekezdésének a) pontját úgy kell értelmezni, hogy az olyan termelőegység, mint az alapügyben szóban forgó, ezen irányelv alkalmazásában a „telephely” fogalma alá tartozik.

Aláírások

